

En Bise

om Harald Haarfager og hans Morbroder Hertug
Guthorm der skulle have "gaaet igjen"
Natten før Tusindaarsfejsten
i Tunsberg.

af

Lars Udfolding.

(Eftertryk forbydes.)

Pris 4 s.

Tunsberg.

Trykt og tilkjøbt hos M. Hansen.

1871.

V box 22:647

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60 70 80 90

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200

Tone: Hør, du Mari, jeg vil fri til dig san.
Har du hørt min kjære Ven san,
at Haarfager han har gaat igjen san! —
Med den stolte Rakken
opad Røllebakken
saa inat dem Ruggen rusle hen san,
aa han sa' san,
jeg er gla san,
for at Barna de kan more sig ida' san.

Na han Morbror Guthorm var naa me san,
Harald: Naa min kjære Morbror Na vi se san
aasfen Tunsbergs Kare
naa i Verden har de.
— Men der staar en Bauta — bare Tre san!
Har du set san! —
Det er net san,
at sette sligt no over Haralds Ut san!

Her paa mine egne Sønners Grav san —
Guthorm: Harald, Harald! — se det blaae Hav san, —
der man Keilen dækker;
se kun Bjørns's Snekker,
de staa frem igjennem Storm aa Rav san!

Harald: Du har Net san!
Og se det san,
se de Plagge med den fagre Let san!

Men hvad er dette der paa Berget hist san?
Den Figuren stod der inte sidst san.
Er da sligt i Norge
blit til Kongeborge!
Iv for Nissheim det var trist san!
Graa aa tør san,
Mysesmør san,
stabilia op dem lig i Landet før san.

Guthorm: Men den er'nte panta naa saa stvat, san
skjøndt den inte er paa Stasen bvgst san;
dersfra Byens Kare
ser sin Seilerkfare
ud paa Sjoen under Haab aa Frugt san,

Harald: Jafaa naa san,
er det saa san.
Men nu vil vi ned til Boven gaa san.

Der dem mødte ei med Sjeniong san.
Harald! Har du Morbror set saa fæl Jafong san!
Gaar en Gvds Datter
saadan nu til Latter!
Na den Stakken — skal den være fjong san!
Foten fri san
hadde mi san;
dette er jo rentud Subberti san.

Guthorm: Som jeg gif aa drev inat san,
fik jeg mig en Tunsbergborger fat san,
som ei kunde sove;
thi han skulde Love
skrive for et stort Legat san.
Harald var san
daarlig Kar san,
som ei tænkte mer paa vore Da'r san.

Han maa have vært en gjærig Knark san
for havde han sat fast en to tre Mark san,
kunde vi spadseret
nu, aa flot spauderet
paa vor By aa paa dens Park san, —
holdt Kalas san
stødt aa Svæs san;
aasfa tænkt dem bare — Vand aa Gas san!

Harald: Nei det er dog virkelig for frækt san!
Kan en saadan Nutids Knægt san
nogensinde tanke,
at jeg vilde skjænke
Noget, for at faa en doven Slægt san.
Saadant Snak san,
mange Tak san!
Men hvad om et orndtligt Horn vi drak san?
Mon et Horn med gammel Mjød kan faa's san?
Dermed tog de sig en Tur til Nas san,

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50
0
mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50
fattede sig paa Benken;
men da de saa Skjenken,
bydde de sig til at ville slaa's san
da de saa san
Glas saa smaa san
blei de utaf Sinne næsten blaa san.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50
Harald hvor ved haade den aa den san,
tog sig saa en Trip paa Gata hen san,
fandt de samme Steina
til at brække Beina;
"de har holdt sig godt min Ven san!"
Op aa ne san
ligge de san,
som i vore Da'r — der kan du se san!

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50
Ellers er her rigtig bleven pent san;
man kan se at Karane har tjent san.
Na idag er Blommer,
overalt man kommer! —
Men nu blir for os det noget sent san!
Her blir Spel san
ndypaa Kvæl san;
lev da gamle Tunsberg naa saa vel san!
